ΌΡΘΟΔΟΞΟΣ ΤΥΠΟΣ

ΈΒΔΟΜΑΔΙΑΊΑ ΈΚΔΟΣΙΣ ΤΗΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΊΟΥ ΌΡΘΟΔΌΞΟΥ ΈΝΩΣΕΩΣ (Π.Ο.Ε.)

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο ΚΕΜΠΑ
Αριθμός Άδειας 3645
ΚΩΔΙΚΟΣ 013053

PRESS POST X+7 PRESS POST

ΕΛΤΑ Hellenic Post

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΕΥΡΩ 50,00. ΚΥΠΡΟΥ: ΕΥΡΩ 90,00. ΕΥΡΩΠΗΣ: ΕΥΡΩ 90,00. ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΧΩΡΩΝ: ΕΥΡΩ 100,00. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ: ΕΥΡΩ 1,20

ΙΔΡΥΤΗΣ † Άρχιμ. Χαράλαμπος Δ. Βασιλόπουλος | 30 ΜΑΡΤΙΟΥ 2018 Ὁσίου Ἰωάννου τῆς Κλίμακος, Ἰωὴλ Προφήτου, Ζαχαρίου Ἱερομάρτυρος Ἐπισκόπου Κορίνθου, Εὐβούλη Μάρτυρος, μητρὸς Ἁγ. Παντελεήμονος | ΕΤΟΣ ΝΗ΄ ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 2206

«Ἀνοίξανε τὰ στόματά τους καὶ ξερνοῦν δηλητήριο»*

Τοῦ ***κ. Παναγιώτου Κατραμάδου***

Μία ἄνευ προηγουμένου συντονισμένη ἐπίθεσις ἐξαπελύθη παραμονὰς τῶν Παθῶν τοῦ Κυρίου, ἐναντίον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Θεολόγων τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως. Ποῖο τὸ ἔγκλημά των; Ὑπερησπίσθησαν τὸ δικαίωμα τῶν Ὀρθοδόξων νέων νὰ λαμβάνουν θρησκευτικὴν ἀγωγὴν σύμφωνον μὲ τὴν πίστι των, ὅπως καὶ οἱ Μουσουλμάνοι, οἱ Παπικοὶ καὶ οἱ Ἑβραῖοι. Ἡ ἰσονομία ἐχαρακτηρίσθη ὡς «μεσαίωνας»! Τὸ δικαίωμα ἐλευθερίας τοῦ θρησκεύειν ὡς «σκοταδισμός»! Ἡ ἀπόφασις τῆς τρίτης ἐξουσίας, ἐπὶ τῆς ὁποίας θεμελιώνεται τὸ δημοκρατικὸν πολίτευμα, τῆς Δικαιοσύνης, ὡς ἀντισυνταγματική!

Ν. Φίλης: «Ἡ Ἱεραρχία ἀναγκάσθηκε νὰ συμφωνήσει πέρσι»

Ὁ πρώην Ὑπ. Παιδείας κ. Ν. Φίλης ἔσπευσε νὰ κρίνη νομικὰ τὰς ἀποφάσεις τοῦ ΣτΕ παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ ἴδιος δὲν ἔχει πτυχίον Πανεπιστημίου! Διατί; Διότι κατὰ βάθος ἡ ἀπόφασις τοῦ ΣτΕ ἐπεσφράγιζεν ὡς δικαίαν τὴν ἀποπομπήν του ἀπὸ τὸν θῶκον τοῦ Ὑπουργοῦ. Ἦτο δίκαιον καὶ ἔγινε πρᾶξις!

Εἰς συνέντευξίν του εἰς τὸν ραδιοφωνικὸν σταθμὸν «Στὸ Κόκκινο» τῆς 21ης Μαρτίου, μόλις τὴν ἑπομένην (!) τῆς γνωστοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως, διεμήνυσεν ὅτι «Ὑπάρχει καὶ πρωτόκολλο ὅπου συμφωνεῖ τελικὰ ἡ Ἐκκλησία. Ὁ ἀρχιεπίσκοπος καὶ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀναγκάστηκαν νὰ συμφωνήσουν πέρυσι». Τὰς δηλώσεις αὐτάς ἐπανέλαβε καὶ γραπτῶς εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῶν Συντακτῶν» τῆς 22ας Μαρτίου: «Ἡ Ἱεραρχία, ἡ ὁποία τελικῶς ἀναγκάσθηκε νὰ συμφωνήσει μὲ τὰ νέα προγράμματα».

Αὐτὴ εἶναι ἴσως ἡ μεγαλυτέρα ἀποκάλυψις περὶ τοῦ νέου μαθήματος: Ἡ Ἱεραρχία ἐξεβιάσθη, διὰ νὰ ἐπιβληθοῦν τὰ νέα θρησκευτικά! Παρακαλοῦμεν ἡ ὁλομέλεια τῆς Ἱεραρχίας νὰ συνεδριάση καὶ νὰ λάβη ἐπ' αὐτοῦ θέσιν.

Θεολόγοι «ΚΑΙΡΟΥ»: «σύμπλευση τῆς δικαιοσύνης μὲ τὴ φοβικὴ πτέρυγα τῆς Ἐκκλησίας».

Ὁ κ. Ν. Φίλης εἰς τὸ παρατεθὲν δημοσίευμα γράφει ἐπίσης: «Αἰσθάνομαι ὑπερήφανος ποὺ αὐτὴ τὴ μάχη ὑπηρέτησα καὶ ἀπὸ τὴ θέση τοῦ ὑπουργοῦ Παιδείας, μὲ πολλοὺς ἄξιους συνεργάτες, ἀνάμεσά τους διαπρεπεῖς θεολόγους καὶ παιδαγωγοὺς, στοὺς ὁποίους ὀφείλεται ἡ μεγάλη ἀλλαγὴ καὶ ὁ ἐκσυγχρονισμὸς στὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν». Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἐτηλεφώνησεν εἰς τὸν κ. Στ. Γιαγκάζογλου πρὸ τῆς διαδικασίας ἐκλογῆς του εἰς Καθηγητὴν τῆς Δογματικῆς τὸν παρελ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Ἑνοποίησις ὅλων τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους

ΑΡΧ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ: ΑΝΤΙΚΑΝΟΝΙΚΗ Η ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΠΡΑΞΙΣ ΤΟΥ 1928

Ἀποτελεῖ «ὕβριν» κατὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ὅτι δῆθεν ἐνεργεῖ πλημελῶς εἰς τὴν ΙΣΙ Ἀθηνῶν καὶ πλήρως μόνον εἰς τὴν Σύνοδον τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως.

Τοῦ κ. Γεωργίου Κ. Τραμπούλη, θεολόγου

Ὁ Προκαθήμενος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μακ. Σεραφεὶμ ἐθεώρει πλήρως ἀντικανονικὴν τὴν Πρᾶξιν τοῦ 1928.

Ἡ ἀνακήρυξις τοῦ Αὐτοκεφάλου ἀπό τήν Ἱεράν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδας ἀνακηρύχθηκε Αὐτοκέφαλος, ἀναφέρει ἡ Ἐκκλησιαστική ἱστορία, μέ τόν Συνοδικό Τόμο τῆς Πατριαρχικῆς Συνόδου τοῦ 1850, ἡ ὁποία καί ἀποκατέστησε τίς σχέσεις τῶν δύο Ἐκκλησιῶν, πού εἶχαν διακοπῆ ἀπό τό 1833, μέ τήν ἀνακήρυξη τοῦ Αὐτοκεφάλου ἀπό τήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καί ἀπό τήν ἐλευθερωθεῖσα τότε Ἑλλάδα. Νά σημειώσουμε ὅτι τό 1850 ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος περιελάμβανε τίς ἐλεύθερες ἐκκλησιαστικές ἐπαρχίες τοῦ τότε μικροῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου. Στήν συνέχεια προσαρτήθηκαν στήν Αὐτοκέφαλο Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος τό 1866 οἱ ἐκκλησιαστικές ἐπαρχίες τῆς Ἑπτανήσου καί τό 1882 ἐκεῖνες τῆς Θεσσαλίας καί τμήματος τῆς Ἠπείρου. Θά πρέπη νά σημειωθῆ ὅτι οἱ ἐκκλησιαστικές αὐτές ἐπαρχίες, οἱ ὁποῖες μέχρι τότε ἀνῆκαν ὑπό τήν ἐξάρτηση τοῦ Πατριαρχείου, χειραφετήθηκαν πλήρως καί ἐνώθηκαν μέ τήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος μέ συνοδικές πράξεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ἀντικανονικὴ καί μή ἰσχύουσα ἡ Πρᾶξις σκοπιμότητος τοῦ 1928

Μετά τούς νικηφόρους πολέμους τῶν Βαλκανικῶν πολέμων τοῦ 1912-13, ὅπου τά ὅρια τῆς Ἑλλάδος ἐπεκτάθηκαν μέ τήν ἐνσωμάτηση τῶν ὑπόλοιπων περιοχῶν τῆς Ἠπείρου καί τῆς Θεσσαλίας ἀλλά καί τῶν περιοχῶν τῆς Μακεδονίας, τῆς Δυτικῆς Θράκης καί τῶν νησιῶν τοῦ Ἀνατολικοῦ Αἰγαίου πελάγους ἐνσωματώθηκαν στήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καί οἱ νέες ἐκκλησιαστικές ἐπαρχίες πού περιλαμβάνονταν στά ὅρια αὐτά. Ὁ τρόπος τῆς διοικήσεως τῶν Μητροπόλεων τῶν περιοχῶν αὐτῶν ἐπικυρώθηκε μέ τήν Πατριαρχική Συνοδική Πράξη τοῦ 1928, ἡ ὁποία

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Ἑνότης, ἀδελφοί

Πρὸς τὴν Ἐφημερίδα «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΤΥΠΟΣ»
Κάνιγγος 1, Τ.Κ. 106 72, Ἀθήνας
Θέμα: «Περὶ δημοσιεύματος»
Ἀγαπητέ μου κ. Διευθυντά,
Ἀγαπητοὶ φίλοι,

Δὲν ἀναφέρομαι εἰς τὸ πρόσωπόν μου, σχετικῶς πρὸς τὸ πρόσφατο δημοσίευμά σας, μέρους τῆς συνεντεύξεώς μου, εἰς τὴν εὐλογημένη Ἐφημερίδα σας.

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θεωρῶ σπουδαῖο, σᾶς συγχαίρω καὶ σᾶς εὐχαριστῶ γι' αὐτό, εἶναι τὸ γεγονός, ὅτι σήμερα δὲν μποροῦμε καὶ δὲν πρέπει νὰ διχασθοῦμε ἢ νὰ διχαζόμαστε. Ὡς Χώρα χρειαζόμαστε τὴν ἑνότητα καὶ τὴ συμπόρευση ὅλων μας.

Μόνον γι' αὐτὸ σᾶς εὐχαριστῶ καὶ σᾶς συγχαίρω.

Καλὴ συνέχεια τοῦ εὐλογημένου ἐκδοτικοῦ ἔργου σας.

Μὲ εὐχὲς καὶ ἐν Κυρίῳ ἀγάπην

Ὁ Κρήτης Εἰρηναῖος

Θέλουν νά μᾶς ξεβαπτίσουν

Τοῦ ***κ. Βασιλείου Χ. Στεργιούλη***

Τὸ ὑπουργεῖο Παιδείας συνεχίζει ἀνένδοτο τὴν πολεμική του κατὰ τῆς ὀρθοδόξου ἀγωγῆς. Δὲν ἀνέμενε τὴν ἀπόφαση τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας γιὰ τὴν παρανομία ποὺ διέπραξε μὲ τὴν ἐπιβολὴ τῶν ἀντισυνταγματικῶν, ἀντιπαιδαγωγικῶν καὶ καταστροφικῶν γενικὰ νέων πολυθρησκειακῶν προγραμμάτων σπουδῶν στὰ θρησκευτικὰ, ἀλλὰ προχώρησε ἀκόμη περισσότερο. Στὴν νέα παρανομία! Ὅπως ἀναφέρουν οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας στὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμο, τὸ Ὑπουργεῖο προέβη στὴν ἀπάλειψη ἀπὸ τὸν νέο Ὀργανισμὸ του τῆς φράσης ποὺ κάνει λόγο γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῆς θρησκευτικῆς συνείδησης τῶν μαθητῶν. Διατήρησε μόνον αὐτὴ ποὺ ἀναφέρεται, στὴν καλλιέργεια τῆς ἐθνικῆς τους συνείδησης.

Μένει νὰ δοῦμε, ἂν καὶ πόσο θὰ κρατήσει καὶ αὐτή. Γιατί οἱ ἀλλαγὲς ποὺ προωθοῦνται στὸ μάθημα τῆς ἱστορίας δημιουργοῦν ἔντονο προβληματισμό, ὅπως καταγγέλλει ἡ Παννελλήνια Ἕνωση Φιλολόγων. Οἱ ἀλλαγὲς ἀναφέρονται στὴν «πολυπολιτισμικὴ διάσταση τῆς Ἱστορίας». Προτείνεται νὰ δοθεῖ ἔμφαση στὴν κοινωνικὴ καὶ πολιτισμικὴ ἱστορία (Ἱστορία τῆς ἐργασίας, τοῦ φύλου, τῆς παι-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Ἀνίερον ἔργον ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας

Τοῦ ***πρωτοπρεσβυτέρου π. Διονυσίου Τάτση***

Ὅποιος παρακολουθεῖ μέ ἀγνό ἐδιαφέρον τά ἐκκλησιαστικά πράγματα στή Χώρα μας λίγες φορές αἰσθάνεται χαρά, ἐνῶ τίς περισσότερες ἀπογοητεύεται καί θέλει νά διαμαρτυρηθεῖ, νά κραυγάσει καί νά ζητήσει εἰλικρίνεια ἀπό τούς κληρικούς. Ἰδιαίτερα νά ἀπαιτήσει ἀπό τούς μητροπολίτες ἡ ἐκλογή τους νά γίνεται μέ τό φωτισμό τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νά ἔχουν ἱερό ζῆλο, νά μήν εἶναι αἰχμάλωτοι τοῦ κοσμικοῦ φρονήματος, νά εἶναι ταπεινοί καί στήν πράξη, ὄχι μόνο στά λόγια, νά διατηροῦν τήν ἐλευθερία τους ἀπέναντι στήν ἐφήμερη κοσμική ἐξουσία καί προπαντός νά εἶναι ἀφοσιωμένοι ἐργάτες τῆς Ἐκκλησίας, τήν ὁποία δέν πρέπει νά θεω-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 2αν ΣΕΛ.

Ποίων Ἐπισκόπων ἐπιστολὰς ἐνισχυτικὰς ἔχουν εἰς χεῖρας των οἱ πνευματισταί;

Ποῖος θὰ ὑπερασπισθῆ δραστικὰ τοὺς κατὰ καιροὺς φερομένους ὡς «θαυμαστὰς» Σκοτεινῶν Ὀργανώσεων Κληρικούς μας;

5ον

Τὸ ὅτι ὁ Πατριάρχης Ἀθηναγόρας φέρεται παρὰ τῶν μασόνων ὡς «ἀδελφός» των, δηλαδὴ μασόνος (33ου βαθμοῦ) εἶναι πολλαχοῦ καὶ πολλάκις δημοσιευμένο καὶ γνωστό, τὸ ὅτι ὅμως ὁ ἴδιος ἐκεῖνος Πατριάρχης ἦτο καὶ **πρωτοπόρος τοῦ πνευματισμοῦ** δὲν τὸ γνωρίζαμε ἕως πρὶν ἀπὸ λίγο καιρό! Ἕως δηλαδὴ τῆς ἡμέρας ποὺ ἦλθαν στὰ χέρια μας μερικὰ βιβλία τῶν ἴδιων τῶν πνευματιστῶν, οἱ ὁποῖοι μᾶς τὸ λέγουν ξεκάθαρα, δημοσιεύοντες μάλιστα τὶς ἐγκωμιαστικὲς ἐπιστολὲς ποὺ ἔστειλε ὁ ἴδιος Πατριάρχης!

Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνον ὁ Πατριάρχης ἐκεῖνος ποὺ ἀλληλογραφοῦσε μὲ τοὺς πνευματιστές - μεντιουμιστές, εἶναι (ἀναφέρονται παρ' αὐτῶν) καὶ ἄλλα ὀνόματα κληρικῶν μας ὡς θιασωτῶν τοῦ πνευματιστικοῦ μεντιουμισμοῦ!

Πρὶν ὅμως παρουσιάσουμε ὅτι ἐπ' αὐτῶν ἰσχυρίζονται οἱ πνευματιστές/μεντιουμιστὲς θὰ παρουσιάσουμε κάτι περισσότερο ἀπ' ὅσες προσβολὲς ἔχουν ἐκστομίσει κατὰ καιροὺς οἱ πνευματιστὲς ἐναντίον τῆς Ἐκκλησίας μας, γιὰ νὰ διερωτηθοῦμε: -Μὰ εἶναι ποτὲ δυνατὸν μετὰ ἀπ' ὅλα ἐτοῦτα τὰ ἐναντίον τῆς Ἐκκλησίας μας προ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Τὸ Κολυμβάριον ὑπὸ τὸ πρῖσμα τῆς Ἀποστολικῆς Συνόδου

Γράφει ***ὁ κ. Παῦλος Τρακάδας***

Ὁ Καθηγητὴς τῆς Καινῆς Διαθήκης τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν κ. Σωτήριος Δεσπότης ἐδημοσίευσεν ἕνα πολὺ ἐνδιαφέρον ἄρθρον μὲ τίτλον «Βιβλικὴ προσέγγιση στὴν ἔννοια τῆς αἵρεσης καὶ στὶς προϋποθέσεις γιὰ συμμετοχὴ σὲ ἐκκλησιαστικὴ σύνοδο» (Σύναξη τ. 143). Εἰς τὸ ἄρθρον ἐπιχειρεῖ νὰ συμβάλη εἰς τὸν διάλογον σχετικῶς μὲ τὴν χρῆσιν τοῦ ὅρου «αἱρετικὸς» καὶ τὰς προϋποθέσεις συγκλήσεως μιᾶς Συνόδου μὲ ἀφορμὴν τὴν ἀναστάτωσιν ποὺ προεκάλεσε τὸ «Κολυμβάριον».

Εἶναι λίαν διαφωτιστικὴ ἡ παρατήρησίς του ὅτι οὔτε εἰς τὴν Παλαιὰν Διαθήκην, οὔτε εἰς τὸν ἑλληνορωμαϊκὸν κόσμον, οὔτε εἰς τὸν Ἰώσηπον, οὔτε εἰς τὸν Εὐαγγελιστὴν Λουκᾶν, ὁ Ὅρος αἱρετικὸς ἔχει ἀρνητικὴν χροιάν. Ὁ κ. Καθηγητὴς ἐντοπίζει τὴν ἀφετηρίαν μιᾶς τοιαύτης χροιᾶς εἰς τὰς ἐπιστολὰς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ἡ ὁποία μετέπειτα «συνδυάζεται μὲ τὴν ἀπώλεια (Β΄ Πέτρου 2,1), χωρὶς νὰ σηματοδοτεῖ ὅμως ἀπαραίτητα τὴν παρέκκλιση ἀπὸ τὴν πίστη. Αὐτὸ συμβαίνει μᾶλλον μὲ τὸν ἅγιο Εἰρηναῖο Λυών».

Ἂν συμβαίνη αὐτὸ, τὸ ὁποῖον λέγει ὁ κ. Καθηγητής, τότε διατί ὁ ἴδιος καὶ οἱ συνάδελφοί του ἀποφεύγουν τὴν χρῆσιν τοῦ ὅρου «αἱρετικὸς» διὰ τοὺς παπικοὺς καὶ προτεστάντας; Δὲν θὰ ἤρκει ἁπλῶς ἡ διευκρίνισις ὅτι τὸν χρησιμοποιοῦν μὲ τὸν «βιβλικὸν τρόπον»; Διατί δὲν προτείνει εἰς τὰ Πατριαρχεῖα καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος νὰ υἱοθετήσουν τὸν ἁγιογραφικὸν ὅρον, τὸν ὁποῖον ἐπιμελῶς ἀποφεύγουν; Διατί ἐγκαλοῦν ὅσους χρησιμοποιοῦν τὸν ὅρον διὰ τοὺς ἑτεροδόξους; Μήπως τοὺς ἐγκαλοῦν, διότι χρησιμοποιοῦν τὸ «αἱρετικὸς» μὲ τὴν μεταγενεστέραν καὶ ὄχι μὲ τὴν καινοδιαθηκικὴν ἔννοιαν; Πάντως, τὸ ἄρθρον τοῦ κ. Καθηγητοῦ βοηθεῖ ὅλους εἰς τὸ νὰ χρησιμοποιοῦν πλέον ἄφοβα τὸν ὅρον, καθὼς δύνανται, συμφώνως πρός ὅσα γράφει, νὰ ἀποκαλοῦν αἱρετικὸν ὄχι μόνον

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 5ην ΣΕΛ.

Διάλογος μετά Πρωτειομανοῦς

Τοῦ ***κ. Γεωργίου Ἰωάννου Καραλῆ,*** *Διδάκτορος Ἰατρικῆς Πανεπιστημίου Γένοβας, Πανεπιστημίου Ρώμης Tor Vergata*

6ον.- δ΄συνέχεια

Προσπάθεια ἀναγνωρίσεως τῆς "θεολογίας" τοῦ Σεβ. Ζηζιούλια μέσῳ τῆς ἀσκητικῆς: Σωφρονιανισμός

ΠΡΩΤΕΙΟΜΑΝΗΣ: Ὁ κύριος Μπερκουτάκης κάνει τὶς ἀκόλουθες ἐρωτήσεις καὶ ἀπαντᾶ μὲ τρόπο ποὺ ἐγὼ τὸν δέχομαι ἀπόλυτα.

«ΕΡΩΤΗΣΗ 7η: Ὁρισμένοι ὑποστηρίζουν ὅτι τὸ «κατ' εἰκόνα» καὶ τὸ «καθ' ὁμοίωσιν», ποὺ συναντᾶμε στὴ διήγηση τῆς δημιουργίας τοῦ ἀνθρώπου στὸ Γέν. 1, 16, ἐξαρτῶνται μόνον ἀπὸ τὴν ὀντολογικὴ κατηγορία τῆς Θείας Φύσης, καὶ ὄχι ἀπὸ τὴν ὀντολογικὴ κατηγορία τοῦ Προσώπου. Εἶναι, ἄραγε, σωστὴ αὐτὴ ἡ ἀντίληψη;

Πράγματι (συνεχίζει ὁ Πρωτειομανής), ὁρισμένοι σύγχρονοι θεολόγοι ὑποστηρίζουν ὅτι οἱ Πατέρες ἐξαρτοῦν τὴ θεολογικὴ ἔννοια τοῦ «κατ' εἰκόνα» μόνον ἀπὸ τὴν ὀντολογικὴ κατηγορία τῆς Θείας Φύσης, καὶ ὄχι ἀπὸ τὴν ὀντολογικὴ κατηγορία τοῦ Προσώπου. **Προβάλλουν, μάλιστα, τὸ ἑξῆς ἐπιχείρημα: ἂν δεχθοῦμε, ὅτι τὸ «κατ' εἰκόνα» ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ὀντολογικὴ κατηγορία τοῦ Προσώπου, τότε, κατὰ λογικὴ συνέπεια, πρέπει, νὰ ὁδηγηθοῦμε στὸ ἄτοπο συμπέρασμα, ὅτι ὁ Θεὸς Λόγος δὲν προσέλαβε κατὰ τὴν ἐνανθρώπησή Του τὸ «κατ' εἰκόνα», ἀφοῦ –σύμφωνα μὲ τοὺς δογματικοὺς ὅρους τῆς Γ΄ καὶ τῆς Δ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου– ὁ Χριστὸς εἶχε μόνον ἀνθρώπινη φύση, καὶ ὄχι ἀνθρώπινο πρόσωπο.**

Κατὰ τὴ γνώμη μας, ἰσχύουν καὶ ἐδῶ τὰ ὅσα ἀναφέραμε προηγουμένως σχετικὰ μὲ τὴν «ἁπλότητα» καὶ τὸ «ἐνιαῖον» τῆς αἰώνιας καὶ ἄκτιστης Ὕπαρξης τοῦ Θεοῦ. Ὅτι, δηλαδή, ἐνῷ δὲν μποροῦμε, νὰ διακρίνουμε ὀντολογικὰ τὶς ὑπαρκτικὲς κατηγορίες τῆς αἰώνιας Ὕπαρξης τοῦ Θεοῦ, μποροῦμε, νὰ τὶς διακρίνουμε θεωρητικά, προκειμένου

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 5ην ΣΕΛ.

Η ΕΓΕΡΣΙΣ ΤΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ

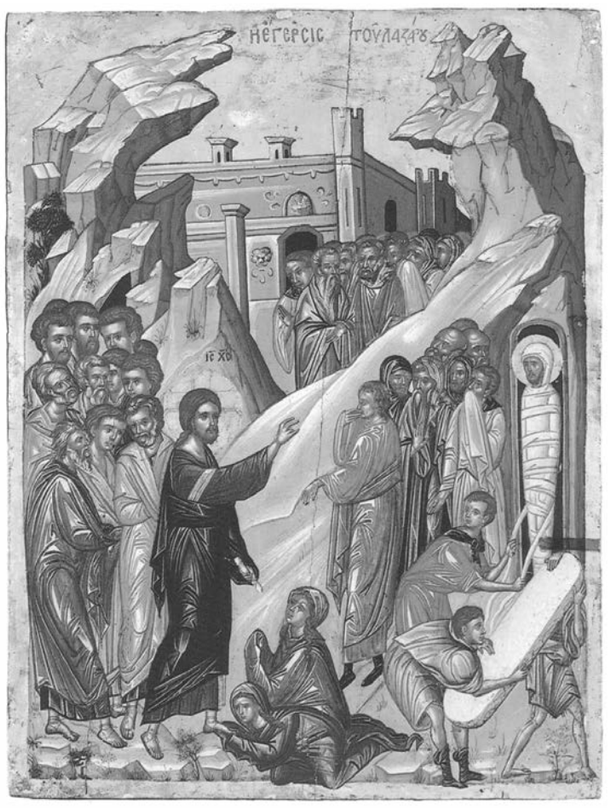

Τό Σάββατον πρό τῶν Βαΐων ἑορτάζομεν τήν ἔγερσιν τοῦ ἐν τάφῳ τετραημέρου, ἁγίου καί δικαίου φίλου τοῦ Χριστοῦ Λαζάρου.

Ἀνωτέρω εἰκὼν ἐκ τῆς Ἱ. Μονῆς Διονυσίου Ἁγίου Ὄρους, 1547.

Χιλιάδες Ἐκτρώσεις πού γίνονται καί ἐλάχιστοι τό γνωρίζουν...!

Γράφει ὁ ***κ. Ἰωάννης Γ. Θαλασσινός,*** *Ἀντιπρόεδρος «Πανελληνίου Ἑνώσεως Φίλων τῶν Πολυτέκνων» (Π.Ε.ΦΙ.Π.)*

Τό μεγάλο ἠθικό, κοινωνικό, ψυχολογικό, ἀλλά πρωτίστως πνευματικό πρόβλημα τῶν Ἐκτρώσεων, ἀπασχολεῖ ἐντόνως τήν κοινωνία μας ἀπό ἀρχαιοτάτων χρόνων, ἰδιατέρως ὅμως τίς τελευταῖες δεκαετίες. Ἡ ραγδαία ἐξέλιξη τῆς ἐπιστήμης ἔχει δημιουργήσει νέα δεδομένα καί στό θέμα αὐτό. Δεδομένα, πού δυστυχῶς, ἐνῶ διαφημίζονται ὡς θετικά καί ὡς «καλές» εἰδήσεις, εἶναι πολύ λυπηρά. Καί αὐτό γιατί πραγματοποιοῦνται χιλιάδες ἐκτρώσεις δίχως ἴσως νά τό γνωρίζουν ἤ νά τό ἔχουν συνειδητοποιήσει οἱ ἐνδιαφερόμενοι.

Πρίν ὅμως ἀναφερθοῦμε στά παραπάνω, κρίνουμε σκόπιμο νά παραθέσουμε τή διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας πάνω **στό βασικό καί κρίσιμο ἐρώτημα σχετικά μέ τό χρόνο ἐμψύχωσης τοῦ ἐμβρύου.**

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛ.

Δευτέρα Βηθανία ἡ τῶν Κιτιαίων πόλις γέγονεν

Τοῦ ***κ. Β. Χαραλάμπους,*** *θεολόγου*

Ὅπως ἀναφέρει τὸ Συναξάριον τοῦ Ἁγίου Λαζάρου, μετὰ τὴν ἔγερσή του, οἱ Ἀπόστολοι Παῦλος καὶ Βαρνάβας τὸν χειροτόνησαν πρῶτο Ἐπίσκοπο Κιτίου. Στὴν πόλη αὐτὴ τάφηκε. «Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς καὶ τὸν Λάζαρον ἀποκτεῖναι διενοήθησαν• διότι πολλοὶ αὐτὸν ὁρῶντες Χριστῷ διατρίβων, ἐσύστερον παρὰ τῶν Ἀποστόλων Ἀρχιερεὺς τῆς Κιτιαίων ἀναδεικνύεται πόλεως. Καλῶς δὲ καὶ θεοφιλῶς πολιτευσάμενος μετὰ τριακονταετῆ χρόνον τῆς αὐτοῦ ἀναβιώσεως θνήσκει καὶ πάλιν», ἀναφέρει χαρακτηριστικὰ τὸ Συναξάριον τοῦ Ἁγίου Λαζάρου.

Σὲ στιχηρὸ ἰδιόμελο τοῦ Ἁγίου Λαζάρου ψάλλομε, ''Κύριε, ἡ φωνή σου κατέλυσε, τοῦ Ἅδου τὰ βασίλεια, καὶ ὁ λόγος τῆς ἐξουσίας σου, ἤγειρεν ἐκ τάφου τετραήμερον·, καὶ γέγονεν ὁ Λάζαρος, τῆς παλιγγενεσίας, προοίμιον σωτήριον. Πάντα δυνατά σοι Δέσποτα, τῶν πάντων Βασιλεῦ· δώρησαι τοῖς δούλοις σου, ἱλασμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος''. Ὄντως μετὰ τὴν ἐκ τάφου ἔγερσή του ὁ Ἅγιος Λάζαρος,

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛ.

ἐπιφυλλίδες τοῦ ὀρθοδόξου τύπου

Ἡ προσευχὴ τοῦ Ἁγ. Ἐφραίμ τοῦ Σύρου

Πνεῦμα δέ... ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης...

4ον

Ὑπομονή. Μετὰ τὴν σωφροσύνη καὶ τὴν ταπεινοφροσύνη ἀκολουθεῖ ἡ ὑπομονή. Ὁ πεπτωκὸς ἄνθρωπος εἶναι ἀνυπόμονος, γιατί εἶναι τυφλός, γιατί τὸν ἑαυτό του καὶ βιαστικὸς νὰ κρίνη καὶ νὰ καταδικάση τοὺς ἄλλους. Μετράει τὰ πάντα μὲ βάση τὶς δικές του προτιμήσεις, τὶς δικές του ἰδέες. Ἀδιαφορεῖ γιὰ τὸν καθένα γύρω του ἐκτὸς ἀπὸ τὸν ἑαυτό του, θέλει ἡ ζωή του νὰ εἶναι ἐπιτυχημένη τώρα, αὐτὴ τὴ στιγμή. Ἡ ὑπομονὴ εἶναι μία θεϊκὴ ἀρετή. Ὁ Θεὸς εἶναι ὑπομονετικός, διότι βλέπει τὸ βάθος ὅλων τῶν πραγμάτων, ποὺ ἐμεῖς δὲν βλέπουμε. Ὅσο πιὸ κοντὰ ἐρχόμαστε στὸν Θεό, τόσον περισσότερο ὑπομονετικοὶ γινόμαστε καὶ τόσο πιὸ πολὺ ἀντανακλοῦμε αὐτὴν τὴν ἀπέραντη ἐκτίμηση γιὰ ὅλα τὰ ὄντα. Ὑπομονὴ ἔχει ὁ ταπεινός, ποὺ ἀναγνωρίζει τὰ ἀμαρτήματά του καὶ ἀντιλαμβάνεται ὅτι εἶναι ἄξιος ἀπείρων τιμωριῶν ἐκ μέρους τοῦ Θεοῦ, σὰν ἕνας τεμπέλης δοῦλος, ποὺ ἀθετεῖ τὶς ἐντολὲς τοῦ Κυρίου. Γι' αὐτὸ ὑπομένει μὲ χαρὰ τὶς δυσκολίες καὶ δοκιμασίες τῆς ζωῆς, ἐπειδὴ εἶναι πεπεισμένος ὅτι «διὰ πολλῶν θλίψεων δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ» (Πράξ. 14,22) καὶ ὅτι μόνον «ὁ ὑπομείνας εἰς τέλος σωθήσεται».

● Ὁ Ἀπ. Ἰάκωβος τονίζει:

Θὰ χαίρετε δὲ στὶς θλίψεις καὶ τοὺς πειρασμούς αὐτούς, ὅταν ἔχετε τὴν γνώση, ὅτι τὸ νὰ δοκιμάζεται ἡ πίστη σας διὰ τῶν θλίψεων δημιουργεῖ ὡς ἀποτέλεσμα ἀσφαλὲς καὶ πλῆρες σταθερὴ ὑπομονή•

ἡ δὲ ὑπομονὴ αὐτὴ ἂς εἶναι ἀκλόνητος καὶ ἔτσι ἂς παράγη πλήρη τὸν καρπὸ τῆς τελειοποιήσεώς σας, διὰ νὰ εἰσθε τέλειοι καὶ ὁλόκληροι, ὥστε νὰ μὴ σᾶς λείπη τίποτε (Ἰακ. 4, 3-4).

● Διδασκόμαστε ἀπὸ τὸ Γεροντικὸ (Ἐκδ, Ρηγοπούλου):

Ἀρρώστησε κάποτε πολὺ βαρειὰ ἕνας γέροντας Ἐρημίτης. Δὲν εἶχε κανένα νὰ τὸν περιποιηθῆ. Μὲ μεγάλη δυσκολία ἐτοίμαζε μόνον λίγο φαγητό, εὐχαριστώντας τὸν Θεὸ γιὰ τὴ δοκιμασία, ποὺ τοῦ ἔστειλε. Ὁλόκληρος μήνας πέρασε καὶ ἄνθρωπος δὲ βρέθηκε νὰ χτυπήση τὴν πόρτα του καὶ νὰ τὸν ἀνακουφίση. Εἶδε ὅμως ὁ Θεὸς τὴν ὑπομονή του κι ἔστειλε θεῖο Ἄγγελο νὰ τὸν ὑπηρετῆ. Στὸ μεταξὺ οἱ ἀδελφοὶ θυμήθηκαν τὸ γέρο - Ἐρημίτη κι ἐπῆγαν ὡς τὴν καλύβα του νὰ δοῦν τί κάνει. Μόλις χτύπησαν τὴν πόρτα, ἀποτραβήχτηκε ὁ Ἄγγελος. Ὁ